

Fuldskendtgjørelse af Betænkningen. Det første Spørgsmaal, der ligger af for, er, det om Udgangen til Brænderidriften skal vedblive at være, som den er, eller den indsigende Lovgivning. I Røsttæderne er Udgangen til Brænderisbrænding frit paa samles Maade som den øvrige borgerlige Næringsdrift, men paa Landet kan Brænderisbrænding kun udøves efter hvervets kongelig Bevilling. Da oven om Næringsdriften i 1857 blev givet, blev den sæværende Lovgivning om Brænderidrift paa Landet bestaaende af ubændes, i og Heraf blev det da den Følge, at Brænderidriften ikke udeluktes af indets specielle Næringsområde, der blev tillagt Røsttæderne. Brænderier kunne anlægges indenfor en Mil fra Røsttæderne, ligesom fra vel, som indenfor en Mils Afstand fra dem, indtil den Mil's Afstand er det sædvanlige Næringsområde for Røsttæderne. Udvalget har muligens foreslået forelaaet at ophæve Bevillingsvæsenet for Brænderierne, og give Brænderidriften paa Landet frit, dog kun indenfor en Mil fra Røsttæderne, og det har, altsaa forelaaet, at den almindelige Regel i Næringsloven om Udgang til borgerlig Næring paa Landet ogsaa skal gjælde for Brænderidriften, men det har dog ikke villet indskrænke den Udgang til at oprette Brænderier indenfor Milen, som nu kan beholdes ved kongelig Bevilling, og vort Forslag gaar, altsaa ud paa, at Ministertet vedbliver at være besejlet til at give Bevilling til Brænderidrift indenfor en Mil's Afstand fra Røsttæderne. Landsthinget beholdt ogsaa denne Henseende, aldeles til den gjældende Lovgivning, som den staaer i Forslagets § 1, og det er i denne Henseende, at Udvalget har stillet Forslagene under Nr. 1, og 2, som findes i Betænkningen. Næst efter disse Bemærkninger skal jeg beholde mig til den Bevilling, som herom findes i Lovkastets Motiver, hvorib udforlig er udviklet, hvorledes Udgangen til Brænderidrift har været paa Landet, hobeled dette Aarhundrede. Den anden Hovedbestemmelse i den almindelige Del af Lovben angaar Bestemingsmaaden ved den nye Spiritusmaaler, hvilken er beskrevet i et Skrift, der er indlagt i Thinget, og som har til regningsmaade og den nye Bestemingsmaade

til, Titel: Siemens og Hallses Spiritusmaaler. Landsthinget har i sit Forslag indskrænket Anvendelsen af denne Spiritusmaaler langt mere end Regjeringens Forslag tillod, idet det har opstillet følgende Regel, som findes i § 4 i: Efter Rumindholdet af Gjæringesaret erlægges Afgiften af alle Brænderier, i hvilke der tilvirktes Spiritus ved Anvendelse af Sæd og Kartofler eller begge Forening. Af Brænderier, i hvilke der tilvirktes Spiritus paa anden Maade, erlægges Afgiften efter Mængden og Styrken af Udbyttet. Bestemingsmaaden gennem den nye Spiritusmaaler vil Landsthingets Forslag, altsaa kun have anvendt paa Brænderier, i hvilke der tilvirktes Spiritus paa anden Maade, end af Sæd og Kartofler eller af begge Dele i Forening, hvortilmod Regjeringens Forslag var afsjættet andet Indhold, og det er dette, der er optaget som Endtidsforslag af Udvalget, idet nemlig dette, ligesom Regjeringen oprindelig har foreslaaet, at den nye Spiritusmaaler skal bruges i alle Brænderier, af hvilken samhelst Indtægt, der anlægges eller tages i Brug fra Nyt af, efter at denne Lov er traadt i Kraft, endvidere i alle Brænderier, der, efter at denne Lov er traadt i Kraft, forandres til Dampbrænderier, og for det Tredte i alle Brænderier, i hvilke der tilvirktes Spiritus paa anden Maade end ved Anvendelsen af Sæd og Kartofler eller begge Dele i Forening. Dernæst foreslaar Udvalget, aldeles i Overensstemmelse med Regjeringens Forslag, at det for de øvrige Brænderiers Bestemende skal være overladt Brænderisbrændens, i alle, som har vil erlægge Afgiften efter Gjæringesarets Rumindhold eller efter det yndne Udbytte. Udvalget gaar, altsaa aldeles ind paa Regjeringens Forslag. — Jeg skal nu gjøre et Par Bemærkninger angaaende den nye Spiritusmaaler. Da Sagen var under Behandling i Landsthinget, afholdtes her i Byen det store saakaldte Brænderimøde, hvor ved der fremkom forskellige Tvivl med Hensyn til Spiritusmaalerens Nøagtighed. Senere opstod der en Breverling imellem en Brænderier i Helsingør og Finanzministeren, samt nogle andre Mænd om en Uøagtighed eller Upaaltlighed, som en Spiritusmaaler, angaaende i grundet med disse to Bestem